

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1660/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 11.Bf.53/2025/23. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Kecskeméti Járásbíróság 18.B.534/2021/97. számú ítéletére is kiterjedően kérte a Kecskeméti Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) 11.Bf.53/2025/23. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján kérte a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztését is.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. A Kecskeméti Járásbíróság 18.B.534/2021/97. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozót a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 185/A. § (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott gyógyszerhamisítás büntetében, a 388. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti, társtettesként elkövetett iparjogvédelmi jogok megsértésének vétségében, valamint a 415. § (1) bekezdésében foglalt rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében, ezért halmazati büntetésül két év hat hónap börtönbüntetésre és három év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [4] Az elsőfokú döntéssel szemben az ügyészség a vádlottak terhére – az indítványozó esetében hosszabb tartalmú börtönbüntetés kiszabása érdekében –, az indítványozó

és védője, valamint a II. rendű vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

- [5] Az indítványozó elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte, mert álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan. Másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölését, eltérő tényállás megállapítását és ennek alapján a felmentését kérte. A bizonyítékok részletes értékelésével valamennyi bűncselekmény vonatkozásában vitatta a büntetőjogi felelősségét. Kifejtette, hogy a rossz minőségű termék forgalomba hozatala vonatkozásában az elsőfokú ítélet rendelkező része ellentétes az indokolással, ugyanis előbbiben a forgalomba hozatalt illetően állapította meg a bűnösségét, utóbbiban viszont a forgalmazást indokolta. Értelmezésében a Btk. kizárólag a forgalomba hozatalt rendeli büntetni, ezért az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása egymással ellentétes, s ez a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 608. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott abszolút eljárási szabálysértés.
- [6] A másodfokon eljáró törvényszék – 2025. május 22. napján kelt, és ugyanezen a napon jogerős – 11.Bf.53/2025/23. számú ítélete az elsőfokú ítéletet a bűncselekmény minősítése, a II. rendű vádlott elkövetői minősége és az indítványozóval szemben kiszabott büntetés tekintetében megváltoztatta. Az indítványozó büntetését három év börtönbüntetésre, négy év közügyektől eltiltásra és öt év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra súlyosította. A törvényszék az iratok alapján az ítéleti tényállást helyesbítette és kiegészítette.
- [7] A másodfokú bíróság a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, s megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok túlnyomó részét megvizsgálta külön-külön és egymással összefüggésben is. Mérlegelési körébe vonta a személyi, a tárgyi és okirati bizonyítékok zömét, melyeket nagyrészt megfelelően értékelt. Részletes indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot miért fogadott, illetve vetett el, de eseteként nem fejtette ki, hogy az elfogadott bizonyítékokból milyen következtetéseket vont le. Mérlegelése során tényből tényre túlnyomórészt helyesen következtetett.
- [8] A gyógyszerhamisítás büntette kapcsán rámutatott, hogy az indítványozó már az üzleti partnerének adott árajánlat benyújtásakor tisztában volt azzal, hogy szerződéses kötelezettségeit nem tudja az eredeti termék szállításával teljesíteni. Azért bízta meg a II. rendű vádlottat az olcsó kozmetikai hintőpor és flakonok beszerzésével, valamint a [...] hintőpor címkéjének lemásolásával és legyártatásával, hogy alacsony bekerülési költséggel előállított hamis terméket a gyógyszerári és nagykereskedelmi ár alatt, de haszonnal tudja értékesíteni. Rámutatott, hogy a

szereződést ugyan nem az indítványozó írta alá és a hamis hintőpor létrehozásában és szállításában tevőlegesen nem vett részt, ám ezekről tudomása volt, az előállítására ő adott utasítást a II. rendű vádlottnak. A II. rendű vádlott tudott arról, hogy a kereskedelmi mennyiségű hamis gyógyszer előállításában és védjegyoltalom megsértésében vesz részt. Az elsőfokú bíróság tévesen döntött, amikor a gyógyszerhamisítás büntetében az indítványozó elkövetői minőségét tettesként, a II. rendű vádlottét pedig bűnsegédként állapította meg, s elmulasztotta felhívni a gyógyszerhamisítás kereskedésre vonatkozó fordulatát. Kiemelte, hogy a vádlottak – függetlenül attól, hogy az indítványozó a hamis gyógyszer előállításában és a szállítások tényleges lebonyolításában tevőlegesen nem vett részt – a kereskedelemmel elkövetett gyógyszerhamisítás büntettének, valamint az iparjogvédelmi jogok megsértése büntettének elkövetési magatartását is kimerítették, a bűncselekményt szándékegységben, egymás tevékenységéről tudva, társtettesként követték el.

- [9] A rossz minőségű termék forgalomba hozatala kapcsán a jogerős döntés szerint az elsőfokú bíróság kimerítő indokát adta annak, hogy az indítványozó védekezésével szemben a tényállást mely bizonyítékok alapján állapította meg, s ezeket részletesen és helyesen értékelte. A másodfokú bíróság az indítványozó fellebbezésében előadott érvekre reagálva megállapította, az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a forgalomba hozatal, forgalmazás és kereskedelem elkövetési magatartások értelmezésekor nem a háttérjogszabályoknak – piacfelügyeleti törvény rendelkezéseinek – van jelentősége, hanem a Btk.-ban meghatározott és a bírói gyakorlatban alkalmazott fogalmaknak. A törvényszék e körben azzal egészítette ki az elsőfokú ítélet indokolását, hogy a Btk. fogalomrendszerében forgalomba hozatalnak – mint elkövetési magatartásnak minősül – a termék eladási céllal történő tartása, készletezése, annak eladásra való felkínálása, ingyenes átadása is.
- [10] Rögzítette, hogy a vádlottak magatartásának mozgatórugója a rendszeres haszonszerzési szándék volt, amire figyelemmel a cselekmény a Btk. 388. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulata és (2) bekezdése szerinti üzletszerűen elkövetett iparjogvédelmi jogok megsértése büntettének, továbbá az indítványozó magatartása a Btk. 415. § (1) bekezdése és (2) bekezdés c) pontja szerinti, üzletszerűen elkövetett rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntettének is minősül.
- [11] A büntetéskiszabást illetően kifejtette, hogy a fő- és mellékbüntetés mértékének megállapításakor az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy az indítványozó a vele szemben költségvetési csalás büntette miatt kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, valamint büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg tisztségének felhasználásával a bűncselekményeket. Ezért a törvényszék az indítványozó börtönbüntetését súlyosította, s a gazdasági társaság

vezető tisztségviselője foglalkozás gyakorlásától a Btk. 33. § (1) bekezdés e) pontja és (3) bekezdése, valamint a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel a Btk. 54. § a) pontjára – 5 évre eltiltotta.

- [12] 2.2. A fenti előzmények után előterjesztett alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, a 28. cikke, a IV. cikk (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog és a (4) bekezdése szerinti *nullum crimen sine lege* elv sérelmére hivatkozva kérte a támadott bírósági döntések megsemmisítését.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére vezet, hogy a másodfokon eljáró bíróság a tényállást tévesen állapította meg, önkényes döntést hozott, majd azt önellentmondásos fikciók révén igyekezett ellentmondás-mentessé tenni. A másodfokú bíróság önkényes eljárása nem csupán a Be. egyes rendelkezéseinek sérelmét eredményezte, hanem az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel is ellentétes. Érvelése szerint a „Kecskeméti Törvényszék elferdítette a tényállást a valóságtól, iratellenes megállapításokat tett, téves ténybeli következtetést tényállásnak rögzített ítéletében”. Kifogásolta, hogy „a másodfokú bíróság nem reparálta az igazságot, hanem újabb valótlanságok létrehozásával jogerőssé tette az Alaptörvényt sértő ítéletet”, s azt is, hogy a jogerős ítélet szerint nincs relevanciája annak, hogy a hamis termékek létrehozására irányuló utasítást végrehajtó alkalmazottakat konkrétan ki bízta meg a feladattal. Álláspontja szerint az ügyben nélkülözhetetlen lett volna a címkézés körülményeinek felderítése. Értelmezésében ugyanis „ha egy ilyen eljárásban nem lehet meghatározni, hogy kinek az utasítására történt a címkézés, akkor biztosabb, hogy nem volt címkézés, mint hogy volt”. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet azon megállapítása, amely szerint a hamis hintőpor létrehozásáról és szállításáról tudott, mindössze a törvényszék „fikciója”, amely minden alapot nélkülöz.
- [14] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt *nullum crimen sine lege* elv sérelmét az indítványozó abban látja, hogy az eljáró bíróságok annak ellenére állapították meg büntetőjogi felelősségét a Btk. 415. § (1) bekezdése szerinti és a (2) bekezdés b) pontja alapján minősülő rossz minőségű termék forgalomba hozatala bűntettében, hogy a terméket nem forgalmazta, hanem azzal kereskedett. A Btk. 415. §-a csak és kizárólag a forgalomba hozatalt rendeli büntetni, egyéb elkövetési magatartásokat nem, így értelmezésében büntetőjogi felelősségét olyan elkövetési magatartás miatt állapították meg, amely nem feleltethető meg egyetlen törvényi tényállásnak sem, ekképp nem büntetendő cselekedetért ítélték szabadságvesztésre.

- [15] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és a 28. cikke sérelme körében indokolást nem adott elő.
- [16] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [17] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a törvényszék ítéletét 2025. május 29. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. június 12. napján, határidőben terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján.
- [18] Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [19] Az Abtv. 27. §-a szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [20] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelménynek sérelmére csak kivételesen a (a visszaható hatály tilalma megsértése és a kellő felkészülési idő követelményének sérelme esetén) alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3456/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]}. Mivel alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványozó nem adott elő semmilyen indokolást, így az Alaptörvény B) cikkére jelen ügyben alkotmányjogi panasz nem alapítható {lásd például: 3150/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [13]}. Hasonlóan nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja sem az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály sem {3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése {3238/2022. (V. 18.) AB határozat, Indokolás [16]}, a XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdése {3263/2018. (VII. 20.) AB határozat, Indokolás [27]; 3093/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}, az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoz.

- [22] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.
- [23] Az indítvány e törvényi feltételeknek nem felel meg. Az indítványozó az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdésével összefüggésben alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem adott elő.
- [24] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indítvány nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek, ha a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3135/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [25] Az indítványozó valójában a támadott bírói döntések megállapításainak tartalmi, és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg. A döntés irányát, a jogerős ítéleti ténymegállapítást, a vonatkozó jogszabályok értelmezését sérelmezte. Az indítványozó kifogásai így valójában a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel (lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]).
- [26] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozott következetes gyakorlata szerint, a mégoly terjedelmes, szerteágazó területekről összeválogatott szakmai anyagokat vegyítő beadvány sem helyettesítheti a releváns, konkrét (az Alkotmánybíróság által vizsgálható) alkotmányjogi indokolást tartalmazó, és a határozott kérelem Abtv.-ben rögzített kritériumainak megfelelő indítványt {3550/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [45]; 3164/2024. (V. 10.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [27] 4. A kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában foglalt követelménynek, ezért azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.
- [28] Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasításáról döntött, az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti, végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemről mellőzte a döntést.

Budapest, 2026. február 11.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró